

O Dragoste atât de mare

Flavius Laurian Duverna

O dragoste atât de mare.

O dragoste atât de mare
Cum Doamne, ai arătat
Prin Fiul unic ce L-ai dat,
Nu are-n cer asemănare
Ca-n Jertfirea salvatoare,
Sus la Calvar, crucificat.
Pe cap cu spini încoronat.

Și nici pe pământul pătat
Sub vina prin neascultare
Nu s-a găsit nimeni atare,
Ca din păcatul blestemat
Să poată fi, pe veci iertat
Prin viața-i cea jertfitoare
Și sângele spre împăcare.

Ea întrece-orice măsură
De cugetare prin gândire
În planul cel de izbăvire!
Și e de-o așa anvergură -
Că-ți pui mâinile la gură
Față de-o așa mântuire
Și viața-n veci în fericire.

O mântuire, fără fapte
Făcute pentru a o primi
Și din păcate...-a izbăvi...
Fiul, le-a făcut pe toate
Împlinid cu scumpătate
Voia-Ți, spre-a se dărui
O altă lume, spre-a zidi.

Când o privești în tăcere
Meditând în contemplare
La-nnoirea în schimbare
Ce se face-n precădere -
Chiar de se simte durere,
În măreața transformare
Doamne, e a Ta lucrare!

Flavius Laurian Duverna

POEZII ONLINE

20 august 2015